

LIETUVOS RESPUBLIKOS STAMBIOS PREKYBOS MOKESČIO ĮSTATYMAS

2019 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato apmokestinimo stambios prekybos mokesčiu tvarką.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Atlygis** – iš vartotojų už parduotas prekes gauta arba gautina pinigų suma, arba suma, kuri būtų gauta pinigais, jei už parduotą prekę atlyginama kitomis prekėmis ir (arba) paslaugomis.

2. **Pardavėjas** – Lietuvos Respublikoje įregistruotas mokesčių mokėtoju fizinis asmuo, juridinis asmuo arba bet koks kitas subjektas, savo verslo, amato arba profesijos tikslais savo vardu parduodantis prekes vartotojams.

3. **Prekė** – bet koks daiktas, parduotas vartotojui, išskyrus vaistus (vaistinius preparatus), energinius produktus bei komunaliniais inžineriniais tinklais tiekiamas dujas, vandenį ir visų rūšių energiją.

4. **Vartotojas** – fizinis asmuo, įsigijęs prekę vartojimo tikslais – tikslais, kurie nesusiję su vartotojo verslu, amatu ar profesija.

5. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos farmacijos įstatyme, Lietuvos Respublikos statybų įstatyme, Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme ir specialiuosiuose mokesčių įstatimuose.

3 straipsnis. Mokesčio bazė

1. Stambios prekybos mokesčio bazė – pardavėjo gauta bendra atlygio (išskyrus pridėtinės vertės mokestį (toliau - PVM) už Lietuvos Respublikos teritorijoje vartotojams parduotas prekes suma (toliau – bendra atlygio suma), viršijanti 2 mln. eurų per mokestinį laikotarpį. Prekių pardavimo vieta nustatoma pagal prekių tiekimo vietos kriterijus, apibrėžtus Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatyme. Prekių pardavimo momentas nustatomas pagal prievolės apskaičiuoti PVM už šių prekių tiekimą atsiradimo momentą.

2. Jei vartotojas atsisako prekės ar ją grąžina arba pardavėjas suteikia nuolaidų, stambios prekybos mokesčio bazė atitinkamai mažinama tą mokestinį laikotarpį, kurį paaiškėjo minėtos aplinkybės.

4 straipsnis. Mokesčio mokėtojai

Stambios prekybos mokestį moka pardavėjas.

5 straipsnis. Mokestinis laikotarpis

Mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo.

6 straipsnis. Mokesčio tarifas

Stambios prekybos mokesčio bazei, viršijančiai 2 mln. eurų per mokestinį laikotarpį, taikomas 1 procento prekybos mokesčio tarifas.

7 straipsnis. Mokesčio apskaičiavimas, mokestinio laikotarpio deklaracijos pateikimas ir sumokėjimas

1. Mokesčio mokėtojas, kurio bendra atlygio suma viršijo 2 mln. eurų, taikydamas šio Įstatymo 6 straipsnyje nurodytą stambios prekybos mokesčio tarifą, turi apskaičiuoti mokėtiną stambios prekybos mokesčio sumą ir ne vėliau kaip iki kito mokestinio laikotarpio 25 dienos pateikti to mokestinio laikotarpio stambios prekybos mokesčio deklaraciją. Jeigu mokestinį laikotarpį gauta bendra atlygio suma neviršijo 2 mln. eurų, stambios prekybos mokesčio deklaracija neteikiama.

2. Už mokestinį laikotarpį apskaičiuota stambios prekybos mokesčio suma privalo būti sumokėta į biudžetą ne vėliau kaip iki šio straipsnio 1 dalyje nustatyto mokestinio laikotarpio stambio prekybos mokesčio deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

3. Mokestinio laikotarpio stambios prekybos mokesčio deklaracijos formą, reikalaujamus joje pateikti duomenis ir užpildymo tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius.

8 straipsnis. Mokesčio gavėjas

Stambios prekybos mokestis įskaitomas į Lietuvos Respublikos valstybės biudžetą.

9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis Įstatymas įsigalioja 2020 sausio 1 d.

2. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia LR Seimo nariai:

Tomas Tomilinas

Virgilijus Poderys

Jonas Jarutis